
Nový slovník sleduje dějiny katolických teologických fakult v Praze

Nový slovník sleduje dějiny katolických teologických fakult v Praze

Nakladatelství Karolinum vydalo monografii Vojtěcha Novotného, Martina Vaňáče a Miroslava Kunštáta *Biografický slovník katolických teologických fakult v Praze 1891–1990*. Trojice autorů, kteří se historii této instituce dlouhodobě věnují, se spojila, aby oživila vzpomínku na řadu často neprávem zapomenutých osobností českého a sudetoněmeckého katolicismu a připomenula někdejší unikátní dvojedinost katolické církve v českých zemích.

Slovník sleduje historický vývoj, jímž prošla teologická fakulta pražské univerzity v letech 1891–1990, a představuje pedagogy, kteří na ní působili. Je složen ze tří samostatných částí: Martin Vaňáč: *Teologická fakulta české univerzity v Praze (1891–1950)*, Vojtěch Novotný: *Cyrlometodějská bohoslovecká fakulta v Praze (1950–1990)*, Miroslav Kunštát: *Teologická fakulta německé univerzity v Praze (1882/91–1945)*.

Množné číslo „katolických teologických fakult v Praze“, jež je vloženo do názvu knihy, poukazuje na skutečnost, že se r. 1891/92 jediná teologická fakulta tehdy již německé Karlo-Ferdinandovy univerzity rozdělila dle jazykového,

resp. nacionálního, principu na fakultu českou a německou. Za první republiky byla česká fakulta prohlášena za pokračovatelku teologické fakulty historického Karlova učení, zatímco fakulta německá byla považována za součást Německé univerzity, v dobovém chápání vzniklé teprve rozdělením univerzity v roce 1882.

Za druhé světové války byla česká fakulta od listopadu 1939 uzavřena a její funkci plnilo v omezeném režimu Arcidiecézní bohoslovecké učiliště, zatímco fakulta německá působila až do května 1945, kdy zanikla de facto a následně byla zrušena i formálně – stejně jako celá Německá univerzita a ostatní německé vysoké školy v českých zemích – se zpětnou platností od 17. listopadu 1939. V poválečném období proto v Praze existovala pouze česká katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy. Ta byla ovšem v důsledku komunistické represe roku 1950 ze svazku univerzity vyloučena a nadále existovala jako samostatná Římskokatolická cyrilometodějská bohoslovecká fakulta v Praze, od roku 1953 se sídlem v Litoměřicích a v letech 1968–74 s pobočkou v Olomouci, a to až do roku 1990, kdy byla opět inkorporována do Univerzity Karlovy univerzity.

Recenzentka monografie, doc. PhDr. Alena Míšková, Ph.D., označila titul za významný příspěvek nejen k dějinám teologie a její výuky na pražských fakultách, ale i ke kulturním i politickým dějinám českých zemí.